

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 4.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814047168/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

at paadrage mig Eders Venstreb i samme Dieblit som jeg netop inderligt ønsker at vinde det Modfarte; men da man saa ofte hører Eder erklære at Politik er noget, Damerne ikke skulle besatte sig med, tænker jeg nok vi kunne blive gode Venner, uden at jeg med diplomatisk Forsigtighed behøver at bestrikke Eders Forsængelighed, for gennem den at skaffe mig Afgang til Eders Fortrolighed.

Dog, jeg beder endnu engang om Forladelse, thi jeg har taget feil! Jo mere jeg seer paa Eder, jo tydeligere bliver det, at det er Mennesker, jeg har for Die, og at Gienommeligheden stimer frem hos Enhver, sjøndt meer eller mindre paafaldende, og jeg erkjender tilsidst med Glæde at ikke to af disse ensartede Væsener, ere ganske ens. Min Interesse er vakt; jeg fortaber mig i Beskuelsen, og hvad der, ved første Blik viste sig ensartet og mekaniskt, udvikler sig ved den nærmere Betragtning, til en stor Mangfoldighed.

Dog, jeg seer ikke alene — jeg sees! Derom mindes jeg kun altfor tydeligt af de spudske, fiive Blik, af de foragtende Smil, som mødte mig fra alle Kanter, og, trods al min Driftighed, indgyde mig en Kølelse af Gaaklæshed, som jeg ellers kun er lidt bekendt med. „Hvad vil jeg i denne Kreds?“ tænker jeg med et Suk, og er allerede paa Vej til at bryde mit overlede Løfte om aldrig at gaae tilbage, da jeg, idet jeg vender Hovedet mod Vinduet, hørerfra Guds klare Himmel vinker